

DEBRECZENY ZOLTÁN (1947– 2022) IGAZGATÓ ÚR EMLÉKÉRE

40 év pedagógusi, benne 19 év igazgatói pályafutásának eredményeit nehéz röviden méltatni. Az iskola arculata, személyi és tárgyi feltételei, tanulólétszáma jelentősen fejlődött ezen időszak alatt. „A jó szakemberek a társadalom leghasznosabb tagjai” – vallotta Debreczeny Zoltán, iskolánk nyugalmazott igazgatója. 1972. január 1-jén került az iskolába mérnök-tanárként, bő két év szolnoki pályakezdő oktatást követően. A fémipari szakmák elméleti tárgyait tanította, emellett még fizikát, matematikát és testnevelést is. A tanári pálya, a diákokkal való foglalkozás örömmel és szeretettel végzett munka, életre szóló hivatás lett számára. Rövid, de számára szép emlékü kitérőt jelentett a közel négyéves testnevelési és sportfelügyelői munkakör a Városi Tanácsnál.

Tanári munkájában alapvetőnek tartotta a jó tanítási-tanulási légkör megteremtését, amelynek kettős pillére a szakmaiság és a humánus. Arra törekedett, hogy a nevelési-oktatási folyamatban a tanár és a diák egyaránt jól érezze magát, a diák érezze, hogy bízhat a tanárában, az meghallgatja, megérti, segíti, törődik vele. Egyéni odafigyeléssel a „lázadó” kamaszokhoz is meg lehet találni az utat – vallotta.

Debreczeny Zoltán pedagógusként és munkatársként egyaránt olyan személyiségjegyekkel rendelkezett, amelynek révén nyugdíjba vonulásáig folyamatosan elfogadta őt tantestülete és az iskolafenntartó önkormányzat intézményvezetőként.

Sikeresen folytatta tiszteletre méltó elődei – Toroczky Endre és Gortva Imre igazgatók – által megkezdett közösségépítő vezetői munkát, az együttműködő, összetartó, gyermekszerető tantestület formálását, amelyben a fiatalok méltó utódai a már idősebb és tapasztaltabb szakembereknek.

A rendszerváltás után – a szakképzés gyakorlati hátterének, a nagyüzemi termelés összeomlásának időszakában – sikerült az akkori iskolavezetésnek újrateremtienie az intézmény számára a szakképzés gyakorlati hátterét önálló és bérelt tanműhelyi rendszer kiépítésével. Az 1990-es évek hullámvölgye után sikerült újra stabilizálni a tanulói létszámot a képzési rendszer bővítésével: új szakmák és az érettségit adó képzés bevezetésével. 1995-ben vette fel az iskola Illéssy Sándor nevét is. Jelentősen gazdagodott az iskola eszközparkja, javultak az épületfeltételek, esztétikus tanítási-tanulási környezetet alakítottak ki. Igen fontos, hogy évtizedeken keresztül mindig voltak és vannak eredményes tanulóink az országos szakmai versenyeken.

1996-ban kezdeményezője volt az Illéssy Alapítvány létrehozásának, amelynek támogatására 1999-től nagyszerű Illéssy-bálokat tartottak.

Debreczeny Zoltán városunkban is – beleértve a szakképzésben érdekelt munkáltatói kört is – elismert közoktatási szakember volt, akinek kiegyensúlyozott, közvetlen, a problémák emberséges megoldására törekvő személyisége a környezetében élők és dolgozók számára megbízhatóságot és humánusot jelentett.

Elismerései:

- Arany János Pedagógiai, Kulturális, Művészeti Díj (2006)
- Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Díj (2008)
- Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2009)
- Illéssy Sándor-díj (2010)

A december 18-án tragikus hirtelenséggel elhunyt igazgató úrtól Emily Bronte szavaival búcsúzom:

*„Az élet hosszú vagy rövid,
mit számít, öröklét ha vár;
lent búcsúzunk, de fent megint
találkozunk, hol nincs halál.”*

Debreczeny Zoltánt munkássága az Illéssy-középiskola nagy tanáregyéniségei és igazgatói közé emelte. Szellemissége itt marad velünk az iskolában, emlékét tisztelettel megőrizzük.

Toldi Attila főigazgató